

Preek van 3 juli 2016 **Steven Barberien**
'T ZIT VANBINNEN

Van tijd tot tijd hoor ik in mijn auto op de radio het liedje van Clouseau: 't Zit vanbinnen'. Vandaag gaat het in de lezing uit de brief van Paulus ook daarover, 't zit vanbinnen!

Het gaat er niet om dat je als gelovig mens uiterlijke tekenen van geloof draagt. Je hoeft niet besneden te zijn - zegt Paulus -, dat maakt allemaal niets uit. Je geloof moet niet te zien zijn op of aan je lichaam, want het zit vanbinnen! Het merkteken van Jezus zit in je lichaam... Het is de innerlijke gesteldheid als christen die van belang is!

Natuurlijk zal er iets van die innerlijke gesteldheid doorstralen in jouw houding, aan de buitenkant. Een christen is herkenbaar aan zijn of haar daden van goedheid, vrede en barmhartigheid. We verkondigen immers het Rijk Gods, waar niet de wet van gebod en verbod centraal staat, maar de wet van het kruis. Een wet die zegt en leert dat liefde boven alles staat, dat liefde zich onbeperkt geven laat.

Daartoe zijn wij gezonden...
Niet op onszelf, alleen...
Neen, samen...
Als kerk.

Als geloofsgemeenschap moeten we een thuis bieden, een veilige plek waar je op verhaal kunt komen, waar je vrede kunt vinden door de ontmoeting met God en met geloofsgenoten.

We mogen ons door God laten vertroetelen als een kind op de schoot van zijn moeder... Een mooi beeld, dat de liefde schetst die God ons toedraagt, maar... heb je al eens goed gekeken naar een kind op schoot bij z'n moeder? Dat zit nooit stil... dat wriemelt en wroet om weg te komen, om zelf op pad te gaan... Zo zijn we ook als christenen. We kunnen niet zonder Gods liefde en geborgenheid maar tegelijkertijd gaan we graag onze eigen weg...

En soms gaat dat fout. Dan vallen we... maar telkens weer pakt God ons op, geeft troost en bemoediging, zet ons terug op z'n knie, heeft geduld met ons en geeft nieuwe kansen.

Hij kan ons niet vergeten want onze namen staan opgetekend in de hemel, geschreven in zijn hart... in zijn liefde...

Het zit inderdaad vanbinnen.

Amen.